

Anonimizirana različica

Prevod

C-135/23 – 1

Zadeva C-135/23

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

7. marec 2023

Predložitveno sodišče:

Amtsgericht Potsdam (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

1. februar 2023

Tožeča stranka:

Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte eV (GEMA)

Tožena stranka:

GL

Amtsgericht Potsdam (okrajno sodišče v Potsdamu, Nemčija)

Sklep

V sporu med

GEMA, Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte, [...] (ni prevedeno) Berlin

– tožeča stranka –

[...] (ni prevedeno)

in

GL, [...] (ni prevedeno) Rangsdorf

– tožena stranka –

[...] (ni prevedeno)

je Amtsgericht Potsdam (okrajno sodišče v Potsdamu) 1. februarja 2023 [...] (ni prevedeno) odločilo:

1. Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267 PDEU predloži to vprašanje v zvezi z razlago prava Unije:

Ali gre za priobčitev javnosti v smislu člena 3 Direktive 2001/29/ES, če lastnik stanovanjske hiše v tej hiši daje na voljo televizijske sprejemnike, ki brez osrednjega sprejemnika za prenos signalov sprejemajo oddaje prek sobne antene v vsakem apartmaju?

2. Postopek se [...] (ni prevedeno) prekine do sprejetja predhodne odločbe Sodišča Evropske unije o vprašanju v točki 1.

Obrazložitev:

Tožeča stranka uveljavlja odškodninske zahtevke proti toženi stranki iz naslova avtorske pravice, ker tožena stranka v 18 apartmajih svoje stanovanjske hiše [...] (ni prevedeno) v Rangsdorfu daje na voljo televizorje in s tem po mnenju tožeče stranke prenaša signale za priobčitev glasbe javnosti. Pri presoji je treba izhajati iz tega, da je v vsakem apartmaju televizor, ki ima svojo (sobno) anteno, prek katere sprejema signal, ne da bi obstajal osrednji sprejemnik za prenos signalov; stranki se prepirata glede tega, ali tožena stranka s tem javno priobčuje glasbo javnosti v smislu člena 15(3) UrhG.

V skladu s členom 3(1) Direktive 2001/29/ES imajo avtorji izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo vsakršno obliko priobčenja njihovih del javnosti, po žici ali na brezžični način, vključno z dajanjem svojih del na voljo javnosti tako, da imajo člani javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami, v skladu s členom 3(3) pa se pravice iz odstavka 1 ne izčrpajo z nobenim dejanjem priobčitve javnosti oziroma dajanjem na voljo javnosti, kot ju določa ta člen. Postavlja se vprašanje, ali je mogoče zgoraj navedeno vrsto priobčitve pripisati lastniku stanovanjske hiše kot priobčitev javnosti; predložitveno sodišče meni, da to vprašanje še ni razjasnjeno, saj v zvezi s tem očitno še ni konkretne odločitve Sodišča Evropske unije. Sodišče je v sodbi z dne 2. aprila 2020 (C-753/18) razsodilo, da dajanje radijskih sprejemnikov na voljo v vozilih za najem ne pomeni (javne) priobčitve. Sodišče je 7. decembra 2006 odločilo (C-306/05), da čeprav samo nudenje fizičnih zmogljivosti ne pomeni priobčitve v smislu Direktive 2001/29, pa distribucija signala, ki jo hotel prek televizijskih sprejemnikov omogoči svojim strankam, ki so nastanjene v sobah tega obrata, ne glede na to, kakšno tehniko za prenos signala uporabi, pomeni dejanje priobčitve javnosti v smislu člena 3(1) te direktive, vendar iz tega še ne more izhajati, da je treba prenašanje s sobno anteno obravnavati enako. Sodišče je s sklepom z dne 18. marca 2010 (C-136/09) pritrnilo, da gre za priobčitev javnosti, kadar obstaja

osrednja antena. Sodišče je v sodbi z dne 15. marca 2012 (C-162/10) v zvezi z Direktivo 2006/115/ES, člena 8 in 10, štelo, da zadostuje „zagotavljanje“ naprave, s katero upravitelj hotela daje na voljo fonograme v fizični ali digitalni obliki (= ni televizijski sprejemnik).

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT